

TEUCRIUM SAXATILE. *Tab. 121. fig. 1.*

131. TEUCRIUM fruticosum, foliis obovatis, crenatis, subtus incanis: floribus capitatis terminalibus.

Polium saxatile, purpureum chamædryoidis, ampla coma. *Barr. tab. 1086.*

Polium hispanicum, chamædryos folio, purpurascente flore. *Tourn. 206.*

Teucrium foliis ovato-rhomboidibus, crenatis, petiolatis, subtus tomentoso-incanis, caulibus fruticulosus, floribus subracemosis. *Lamarck Dict. tomo 2. pag. 699.* Ubi ad suam plantam refert Polium saxatile chamædryoides rotundo folio, supinum minus. *Barr. tab. 1095.*

Radix lignosa ex qua cauliculi prodeunt fruticosi, tripollicares, incani, sæpe ramosi.

Folia opposita, breviter petiolata, obovata, crenata, limbo nonnihil reflexo, superiori pagina glabra, inferiore candida, tomento brevi obducta.

Flores capitati, terminales, sessiles.

Calix glaber, obscure purpureus, quinquedentatus.

Corolla albicans, sæpius rubescens, villosa: labii inferioris lacinia media concava, candida: lateralibus lanceolatis, subviolaceis.

Filamenta rubra quorum duo breviora, omniaque tubo corollæ inserta, apice arcuata: antheræ nigricantes.

Germen tetragonum: stylus ruber; stigma bifidum.

Habitat in saxorum-fissuris et foraminibus siccis. \mathcal{N} Vulgatissimum in montibus Sucronis, Orcellis, Sætabis, Sagunti: crescit ibidem Buphtalmum maritimum, Hypericum ericoides, Thymus piperella, Viola cenisia, Avena fragilis &c.

Explic. tab. a Flos integer. *b* Calix expansus. *c* Corolla. *d* Eadem aliter spectata. *e* Genitalia.

Obs. 1.^a Linnæus de Teucrio pyrenaico agens, definitionem atque figuram plantæ addidit quam Barrelierius dedit tabula 1086, dictitans *folia male*. Male certe, si Barrelierius ibi Teucrium pyrenaicum sisteret; optime vero si aliam plantam delineavit Linnæo incognitam, quod re vera fecit.

Obs. 2.^a Planta hæc si in locis contra meridiem crescat durior atque brevior est, in umbrosis vero, quod rarius evenit, ad sex pollices extenditur, foliisque instruitur remotioribus, in quibus limbus vix revolutus est, parceque crenatus. Ita delineavit Barrelierius tab. 1094.

Obs. 3.^a In Vallidignæ collibus crescit planta, quæ D. de Lamarck est Teucrium saxatile, Diction. encycl. tomo 2. pag. 699, quamque Barrelierius expressit tabula 1095. Habitu quidem diversa videtur ab illa quam supra descripsi: caulis enim vix erigitur; folia sunt late ovata, et duplo maiora, atque magis tomentosa, in reliquis omnino eadem.

SCORZONERA PUMILA. *Tab. 121. fig. 2.*

132. SCORZONERA acaulis, foliis pinnatis, pinnulis linearibus glabris, apicibus albis.

Radix brevis, teres, vix fibrosa.

Folia radicalia numerosa, saturate viridia, carnosa, pinnata, pinnulis linearibus, acutis, terminatis corpusculo candidissimo, in setulam abeunte.

Scapi radicales, uniflori, duos tresve pollices alti, in quibus squamulæ sparsæ, breves, acutæ. Flores solitarii terminales, magni, lutei.

Calix communis subcylindraceus, longus, squamis imbricatus lanceolatis, acutis, rufescenti-viridibus.

Corollæ ligulatæ, exterioribus longioribus, omnibus quinquedentatis.

Receptaculum nudum: papus sessilis pilosus: reliqua ut in congeneribus.

Habitat prope Sucronis oppidum ad montis radices contra mare, et in incultis Noveldæ ditionis. ☉ Floret Maio et Iunio.

Explic. tab. *f* Flosculus. *g* Semen papo coronatum. *h* Folii apex auctus ut corpuscula candida appareant.

HYPERICUM ERICOIDES *Linnæi. Tab. 122.*

133. *HYPERICUM* fruticosum, foliis subulatis, verticillatis, verticillis quadrifoliis.

Hypericum floribus trigynis, foliis linearibus imbricatis. *Linn. sp. pl. tomo 3. pag. 594.*

Hypericum ericoides minimum, foliis cinereis. *Pluk. alm. 189. tab. 93. fig. 5. pauperrima.*

Radix crassa, lignosa, ramulis, fibrisque instructa, ex qua caules adsurgunt ramosi, tortuosi, vix semipedem longi; quorum cortex cinereus, foliorum lapsu cicatricibus notatus.

Folia verticillata, verticillis adproximatis quadrifoliis: sunt illa cinerea, subulata, vix lineam longa, limbo reflexo, punctisque nigris variegato: petiolus brevissimus glandula notatus.

Flores corymbosi terminales.

Calix quinquephyllus, foliolis basi coalitis, ovato-acutis, striatis, quorum margines punctis ornantur nigris.

Corolla saturate lutea, ex quinque petalis ovato oblongis, patentibus.

Staminum filamenta viginti septem circiter, luteo-alba, corolla breviora, in tria corpora basi coalita: antheræ luteæ, reniformes.

Germen pyriforme, albidum: styli tres, acuti, divaricati: stigmata rubentia.

Capsula parva, trilocularis, trivalvis, polysperma: semina minuta.

Habitat passim in saxis aridis Orospedæ, Sagunti, Sætabis, Sucronis, Engueræ, Bocayrente &c. ☿ Floret Iulio et Augusto, una cum Teucro lucido, Sedo villosa, et Ammi coptico *Linnæi*, quod est *Daucus coptica* *Lamarck* figurata a *Iacquino* tab. 196 horti *Vindobonesis*: veruntamen semina in planta *hispanica* sunt vere pilis hispida, caulis scaber, et involucri universalis folia trifida.

Explic. tab. *a* Floris capitulum magnitudine naturali. *A* Idem auctum. *b* Calicis folium auctum. *c* Flos expansus. *d* Petalum. *e* Germen cum stylis. *f* Filamenta. *g* Capsula.

h Folium auctum postice spectatum, in quo observantur puncta marginalia, et glandula petiolaris. *i* Ramuli pars aucta.

CONVOLVULUS PENTAPETALOIDES *Linnæi. Tab. 123. fig. 1.*

134. *CONVOLVULUS* foliis lanceolatis, obtusis, nudis, lineatis: ramis declinatis: floribus solitariis, semiquinquefidis. *Linn. spec. pl. tomo 1. pag. 444.*

Radix fusiformis, alba, fibrosa.

Caules basi prostrati, postea erecti, tripollicares.

Folia lanceolata, obtusa, alternatim imbricata, sessilia, subcanaliculata; dum tenera villosa.

Flores axillares, solitarii, subsessiles.

Calix profunde quinquepartitus; laciniis ovato-acutis villosis, in tubum approximatis, persistentibus: ad basim bracteola evanescens.

Corolla campanulata, semiquinquefida, laciniis dilute violaceis, limbo subvillosa: faux lutea.

Staminum filamenta quinque, immæ corollæ adfixa; quorum duo nonnihil longiora: antheræ erecto-incumbentes, apice acutæ, basi emarginatæ.

Germen superum, villosum, ovato-acutum: stylus simplex albus, semibifidus: stigmatibus cornuum instar divaricatis.

Capsula globosa, lateribus oppositis nonnihil compressa, bilocularis; loculis monospermis.

Semina globosa.

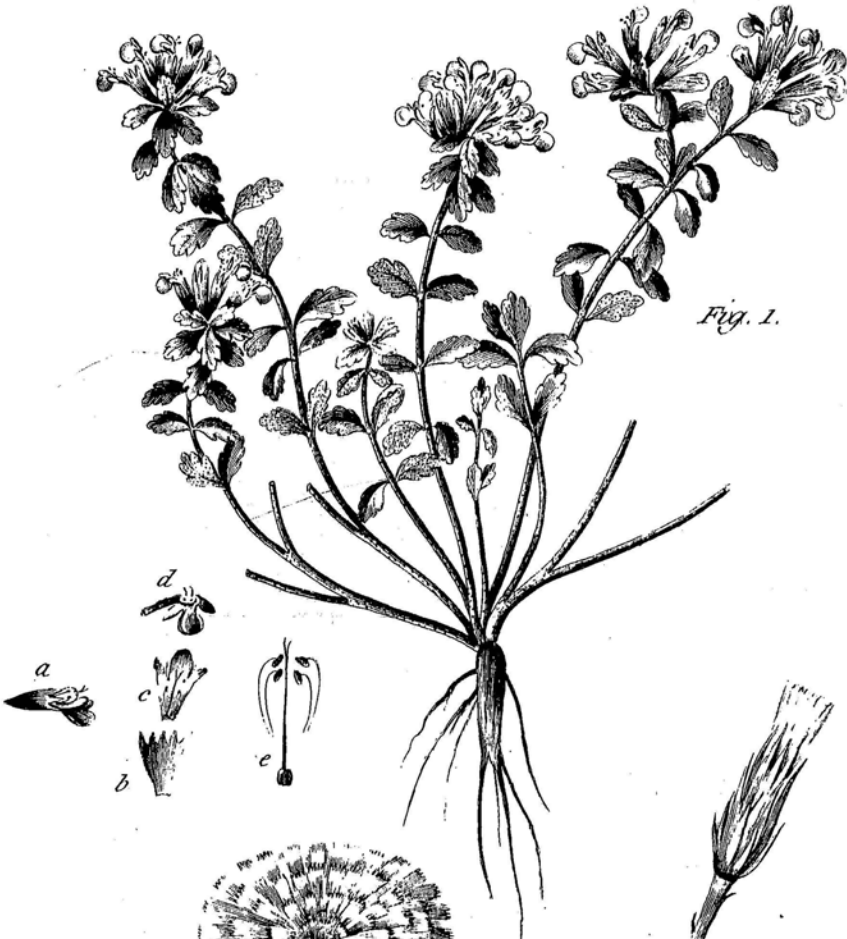

Fig. 1.

Fig. 2.